

PRAEFATIO.

Rerum naturalium scientia atque usus nostro aevo tantopere et aucta et exulta est, ut quae anno 1846 in lucem prodiit sexta Pharmacopoeae Borussiae editio non iam sufficere, sed emendanda novisque curis reficienda dudum videretur.

Nova igitur editio ut accurate et ex hominum peritorum consilio praepararetur, primum qui res provinciales publice administrant ad nos perscribere jussi sunt, quid in priore editione immutandum censerent. Deinde spectatae doctrinae viris quibusdam physicis, medicis, pharmacopolis id negotium commissum est, ut iis, quae illi vel suasissent vel monuissent, diligenter examinatis pharmacopoeae instaurandae operam darent.

VIII

Qui viri consiliis crebro collatis atque experimentis permultis subtilissime institutis mandatum ea qua par erat cura ac diligentia ad artis et scientiae leges exsequi studuerunt. In quo opere has potissimum rationes secuti sunt.

Ac primum quidem maxime hoc tenendum esse censuerunt, non id agi, ut doctrina, sed ut lex promulgetur. Quare in describendis medicamentis simplicibus et praeparatis non nisi ea notanda esse arbitrati sunt, quae ad sinceritatem, bonitatem, puritatem cognoscendam necessaria sunt; quae autem rudes materiae ex vitae quotidianae usu omnibus notae sunt, eas sine descriptione nominasse satis habuerunt; explicationibus ex reconditiore doctrina petitis omnino abstinuerunt.

Eadem ratione in eligendis medicamentis iis, quibus locus daretur in pharmacopoea nostra, constanter usi sunt. Nam medicaminum a medicis

IX

adhibitorum nunc tanta copia est, multaque eorum tam dubiae utilitatis sunt, ut arti medicae minime convenire videretur, omnia medicamenta, ne iis quidem exceptis, quibus nonnulli medici, alieno magis quam suo iudicio ducti, aut singulares quasdam easque nondum satis probatas artis medendi rationes secuti, interdum uti solent, in communem usum recipi et publica auctoritate commendari.

In qua re ut certi constituerentur fines, ea tantum medicamina vel simplicia vel praeparata in pharmacopoeam recipi visum est, quorum natura artis ope plane cognosci posset, quorumque vis et effectus in animantium corpora et ex physiologiae legibus et ex probato medicorum usu quam certissime posset dijudicari.

Quodsi medicamentorum, quae secundum hunc delectum apud pharmacopolas prostare debent, numerus paulo angustior videtur, facile patebit,

**

ipsi rei damnum aliquod inde natum non esse. Nam quum pharmacopolae non coguntur medicamenta multa, eaque vel minime necessaria vel brevi corruptibilia comparare, tum facile poterunt ea et providere et dispensare, quae quamvis in pharmacopoeam recepta non sint, tamen a medicis ejus loci commendantur. Neque verendum est, ne publicis sanitatis rationibus periculum aliquod inde oriatur, quum dubitandum non sit, quin et ipsi pharmacopolae et apothecarum revisores medicaminum examinandorum satis gnari et periti sint. Quam ob causam etiam methodus medicaminum examinandorum nonnisi ad eas res indicata est, quarum simul sinceritas ipsa methodo cognoscitur et comprobatur.

Postquam in hunc modum ambitus rerum in pharmacopoea tractandarum circumscriptus est, in recognoscenda sexta ejus editione statuendisque

praeceptis de iis medicamentis, quae ab ipsis pharmacopolis confici deberent, potens et mirabilis illa vis negligi non potuit, quam hoc tempore chemicae officinae in rem pharmaceuticam omnem necessario exercere coeperunt.

Pharmacopolae enim quum in laboratoriis suis ampliorum officinarum chemicarum apparatu carentes multas res chemicas eadem puritate atque vilitate componere non possint, qua in chemicis officinis parantur, non iam obligari debent, ut chemicalia omnia secundum pharmacopoeae praecepta ipsi accurate conficiant.

Itaque in posterum pharmacopolae ea praeparata chemica, quae ipsi recte conficere impediuntur, apud alios pharmacopolas emere non cogentur, sed licebit eas res etiam in officinis chemicis vel a mercatoribus sibi comparare: satis enim cautum esse videtur, quod praescriptam rerum

sinceritatem suo cum periculo praestare debent. Propter hanc causam sextae editionis tabula **A.** nunc omissa est.

In textu pharmacopoeae redigendo quum universa prioris editionis forma maximam partem servata est, tum continuatio, qua ex recepto literarum ordine singula medicamenta enumerantur. Neque nomina medicamentorum mutata sunt, nisi ubi subtilior rerum physicarum cognitio, quae hodie viget, mutationem postulabat. Ubique autem ad errorem prohibendum in singularum rerum titulis antiqua nomina novis addita sunt. Quo factum est, ut synonymorum tabula nunc opus non esse videretur; at rerum indicem copiosissimum addendum curavimus.

Praeterea ad inutiles repetitiones evitandas eae leges, quae de extractis, oleis aethereis, syrupis, tincturis ejusque generis aliis rebus parandis in

XIII

universum valent, iis praeceptis praemissae sunt, quae de singulis his rebus adhibenda erant. Portionum indicatio in omnibus praeceptis et literis et numeris facta est, eo consilio, ut pharmacopolis liberum esset, cujusvis rei conficiendae pondus ex suo usu constituere.

Temperaturam, qua medicaminum liquidorum pondus specificum constituendum est, 15 graduum thermometri Celsiani esse voluimus, quoniam plurima ejus generis experimenta ad hunc calorem instituta sunt. Quum autem difficile sit, illam temperaturam, praesertim aestate, aequabilem conservari, utile visum est, specificorum ponderum indici tabulam adjungi, ex qua illud pondus ad quamlibet temperaturam intra 12 et 25 gradus Cels. in quavis re facile cognosci posset.

Ceterae rerum nominumque tabulae ad usum pharmacopoeae necessariae ut in sexta editione ad

finem libri adjectae sunt, sed diligenter correctae et hujus editionis praeceptis adaptatae. Prioris editionis tabula **D.**, exhibens doses medicamentorum maximas pro adulto, eo amplificata est, quod juxta singulam dosin maximam etiam ea, quam intra 24 horas maximam adhibere licet, addita est. — Praeterea haec tabula, nunc tab. **A.** inscripta, in sextae editionis tabulae **A.**, in hac editione omissae, loco posita est, ne tabularum **B.** et **C.**, medicamenta exhibentium, vulgo venena dicta et medicamenta a reliquis separanda, veteres tituli mutandi essent.

In reagentium denique indice praecepta quaedam addita sunt de vi dilutionis, qua in iis adhibendis opus est.

Berolini, mense Novembri MDCCCLXII.